

Rddf-plaatsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 4 juli 2014, ingekomen bij de commissie op 19 juli 2014 is appellante in beroep gekomen tegen de beslissing van verweerster van 26 juni 2014, waarbij haar functie met ingang van 1 augustus 2014 in het risicodragend deel van de formatie (RDDF) is geplaatst.

Verweerster heeft op 27 augustus 2014 een verweerschrift ingediend met een aantal producties waaronder de meerjarenbegroting 2014-2018 en het bestuursformatieplan. Bij brief van 24 september 2014 heeft de gemachtigde van appellante ter aanvulling van het beroep een aantal producties overgelegd.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie te Utrecht op 2 oktober 2014. Verschenen zijn appellante, bijgestaan door haar gemachtigde, en voor verweerster mevrouw drs., directeur/bestuurder, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster.

(De gemachtigden van) partijen hebben ter zitting hun standpunten mondeling toegelicht onder overlegging van pleitaantekeningen. De zaak is gelijktijdig behandeld met de beroepen van een tweetal andere werknemers van verweerster. (De gemachtigden van) de appellanten hebben over en weer elkaars gronden overgenomen.

2. De feiten

Appellante is in dienst van verweerster als logopediste/akoepediste sinds 1 augustus 1997, laatstelijk blijkens de akte van benoeming van 15 december 2012 voor onbepaalde tijd met een werktijdfactor van 0,6475.

Verweerster hanteert ontslagbeleid zoals bedoeld in artikel 10.4 CAO PO. Verweerster heeft 14 april 2014 instemming verkregen van de PMR met het bestuursformatieplan 2014-2015.

3. Het beroep

Appellante heeft aangevoerd dat verweerster ten onrechte voor de afvloeiingsvolgorde de categorie onderwijsondersteunend personeel(OOP) niet als één functiecategorie in acht heeft genomen. Per categorie dient een integrale volgorde in acht te worden genomen. Op basis van het toepasselijk afvloeiingscriterium van artikel 10.4 CAO PO mag slechts worden afgeweken nadat in decentraal overleg (DGO)daartoe is besloten. In deze zaak is het aantal dienstjaren in het onderwijs het van toepassing zijnde criterium. Van DGO-overleg is geen sprake geweest. Blijkens de afvloeiingslijst zijn er 18 collega's in de categorie OOP die eerder voor plaatsing in het RDDF in aanmerking komen. Met toepassing derhalve van de afvloeiingsregeling komt appellante niet voor RDDF-plaatsing in aanmerking.

Ten onrechte heeft verweerster besloten functies die (via zorgverzekering bijvoorbeeld) verzekerd zijn en/of die door ouders zelf ingekocht kunnen worden als eerste in het RDDF te plaatsen. Een dergelijke selectie is niet in overeenstemming met de afvloeiingsregeling.

Verweerster beroept zich voor het eerst bij het verweerschrift van 27 augustus 2014 op toepassing van de hardheidsclausule, maar het ontgaat appellante welke hardheidsclausule daarmee is gegeven en wat die behelst. Appellante bestrijdt in elk geval dat enige hardheidsclausule deze afwijking van de afvloeiingsregeling toestaat.

4. Het verweer

Verweerster heeft gekozen om enkele onderwijsondersteunende functies in het risicodragende deel van de formatie te plaatsen. De keuze is gemaakt omdat de stichting bij de noodzakelijke bezuinigingen het primaire proces zoveel mogelijk wenst te ontzien. Zij heeft er daarbij voor gekozen om de functies van schoolmaatschappelijk werk, logopedie, speltherapie en bouwcoördinator op te heffen, een beleidskeuze die haar naar haar mening toebehoort.

Het rücksichtslos toepassen van de afvloeiingsregeling zou ertoe leiden dat medewerkers in het RDDF geplaatst zouden moeten worden die thans een functie vervullen die in redelijkheid niet uitwisselbaar is met de functies die risicodragend zijn geworden. Om die reden heeft de stichting met gebruikmaking van de hardheidsclausule in de afvloeiingsregeling als bedoeld in artikel 10.4 lid 7 CAO PO de functie van appellante in het RDDF geplaatst. De discussie over de financiering van logopedie en de vergelijking met fysiotherapie zijn niet ter zake omdat dit geen enkel verband houdt met de keuze van de op te heffen functies en de uitwisselbaarheid tussen de verschillende functies binnen de afvloeiingscategorie OOP.

5. De beoordeling

De commissie stelt voorop dat het de bevoegdheid van verweerster is om te beslissen of er bezuinigd dient te worden en welke gevolgen dat dient te hebben voor de personeelsformatie. Het is aan de personeelsgeleding van de MR om deze beslissingen, neergelegd in een meerjarenformatieplan en een bestuursformatieplan, te beoordelen en daaraan al dan niet de vereiste instemming te verlenen. De beleidskeuzes van verweerster waar de PMR mee ingestemd heeft dienen in beginsel te worden gerespecteerd.

De commissie dient te beoordelen of het bestuursformatieplan op grond van de geldende regels van de CAO PO op juiste wijze tot stand is gekomen en of de afvloeiingsvolgorde correct is vastgesteld.

Tussen partijen staat vast dat verweerster artikel 10.4 lid 8 niet heeft toegepast. Er is geen DGO gevoerd. De afvloeiingsvolgorde mag derhalve niet afwijken van de CAO PO. Verweerster beroept zich voor de keuze om feitelijk de categorie OOP te verdelen in een aantal verschillende niet uitwisselbare functies en haar beleidsvrijheid daartoe kennelijk op artikel 10.4 lid 7.

Artikel 10.4 lid 7 verwijst naar de op 31 juli 2006 in het Rechtspositiebesluit WPO/WEC geldende hardheidsclausule.

Toepassing van die hardheidsclausule verplicht verweerster tot integrale toepassing van de afvloeiingsregeling, waarbij verweerster voor elke werknemer die vanwege de omvang van de diensttijd bij het bestuur in beginsel voor RDDF-plaatsing in aanmerking zou komen, maar aan wie verweerster bij die plaatsing voorbij wenst te gaan, dient te motiveren waarom plaatsing van die werknemer in het RDDF zou leiden tot een kennelijke hardheid die afwijking rechtvaardigt. Verweerster heeft evenwel niet die afweging gemaakt en die motivering gegeven, maar gekozen voor een herverdeling van de categorie OOP in een aantal subcategorieën. Die ruimte biedt artikel 10.4 lid 7 niet. Een dergelijke afwijking vereist toepassing van artikel 10.4 lid 8 cao.

Het vorenstaande betekent dat appellante zonder deugdelijke motivering daartoe in afwijking van de afvloeiingsvolgorde in het RDDF is geplaatst.

6. De beslissing

De commissie voornoemd verklaart het beroep van appellante gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 2 oktober 2014 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. L.A.J. Boersen, mr. A.A.M. Mollee, mr. G.M.J. Prick en drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.